Lieta Nr. 1A68035417
Nr. 1-0078-18/19
ECLI:LV:RPPT:2018:0329.1A68035417.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīga 2018. gada 29. martā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnese S.Groza,
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar akciju sabiedrības „/pers. A/", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, sūdzību par Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieka /datums/lēmumu Nr. /lēmuma Nr./.

Aprakstošā daļa

/datums/sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr. /protokola-lēmuma Nr./ par Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 121.9. apakšpunkta prasību neievērošanu, kvalificējot administratīvo pārkāpumu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $149.^{10}$ panta ceturtās daļas 5. punktam un uzliekot naudas sodu 30 EUR apmērā.

Šo lēmumu akciju sabiedrība „/pers. A/" (turpmāk arī – AS „/pers. A/") pārsūdzēja un ar Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieka (turpmāk arī – Iestāde) /datums/lēmumu Nr. /lēmuma Nr./ (turpmāk arī – Lēmumu) tas atstāts negrozīts.

Lēmumā norādīts, ka /datums/tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr. /protokola-lēmuma Nr./ par Ceļu satiksmes noteikumu 121. 9. apakšpunktā noteikto prasību neievērošanu, proti, /datums/plkst. 10.41 stāvēšanai uz ietves tika novietots transportlīdzeklis /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/ (turpmāk – Transportlīdzeklis). AS „/pers. A/" (turpmāk arī – Sūdzības iesniedzēja) kā Transportlīdzekļa īpašniece šo lēmumu pārsūdzēja, norādot, ka lēmums ir atceļams, jo Transportlīdzekļa vadītājs bija klāt ceļu satiksmes brīdī (redzams notikuma vietas fotoattēlos). Sūdzības iesniedzēja norāda, ka Transportlīdzekli lietā apskatāmā notikuma laikā vadīja SIA „/pers. A/" darbinieks /pers. B/. Turklāt notikuma vietas fotoattēlos ir redzams, ka pie Transportlīdzekļa priekšējā stiklā nav novietots lēmums, kas liecina par to, ka fotofiksācija ir veikta pirms lēmuma sastādīšanas un ir izslēgta iespēja, ka Transportlīdzekļa vadītājs ir ieradies pie Transportlīdzekļa pēc lēmuma sastādīšanas. Tādējādi pašvaldības policijas darbinieks, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu, ir nepamatoti piemērojis Ceļu satiksmes likuma $43.^{2}$ pantu.

Lēmumā norādīts, ka, pārbaudot lietā esošo administratīvo pārkāpuma protokolu-lēmumu un tam pievienoto notikuma vietas fotoattēlu, redzams, ka Transportlīdzekļa vadītājs ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 121.9. apakšpunktā noteiktās prasības (aizliegts stāvēt vietās, kur stāvošs transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos), par ko atbildība paredzēta atbilstoši Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa $149.^{10}$ panta ceturtās daļas 5. punktam.

Apskatot notikuma vietas fotoattēlus, redzams, ka Transportlīdzeklis ir novietots uz gājēju celiņa, kur transportlīdzekļus nedrīkst novietot, jo gājēju celiņš paredzēts gājējiem. Uzsākot fiksēt Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu, pašvaldības policijas darbinieks fiksēja Transportlīdzekli no priekšpuses un no aizmugures, fiksēšanas brīdī vadītāja vietā neatradās neviena persona, bet no Transportlīdzekļa tika izkrautas preces. Uzsākot sarunu ar šo personu, tā norādīja, ka turpmāk fiksēs arī policijas darbu un turpināja savu darāmo. Sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu- lēmumu, vadītājs patvarīgi aizbrauca no notikuma vietas, tādēļ sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums nosūtīts pa pastu ierakstīta sūtījumā Paziņošanas likuma noteiktajā kārtībā. Sūdzības iesniedzēja kā Transportlīdzekļa īpašniece norāda, ka pārkāpuma fiksēšanas brīdi Transportlīdzekli vadīja AS „/pers. A/" darbinieks. Minētā persona tika aicināta ierasties pašvaldības policijā, un kā norādīts pašvaldības policijas darbinieka /datums/ziņojumā, tad uz uzaicinājumu minētā persona nereaģēja. Līdz ar to lietā nav iegūti pierādījumi, ka Transportlīdzekļa vadītājs pārkāpuma fiksēšanas brīdī bija Sūdzības iesniedzējas norādītā persona, kas būtu par pamatu administratīvā pārkāpuma protokola-lēmuma anulēšanai un soda pārnešanai uz citu personu. Iepazīstoties ar notikuma vietas fotoattēliem, konstatēts, ka šādi novietojot Transportlīdzekli stāvēšanai tiek radīti draudi citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, līdz ar ko pārkāpumu nevar uzskatīt par maznozīmīgu, piemērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21. pantu.

Par minēto Lēmumu AS „/pers. A/" iesniegusi sūdzību un lūdz atcelt šo lēmumu.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka Sūdzības iesniedzēja kā juridiska persona nevar vadīt Transportlīdzekli un izdarīt Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu. Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu var izdarīt tikai fiziska persona, proti, transportlīdzekļa vadītājs. Konkrētajā gadījumā Transportlīdzeklis bija uzticēts darbiniekam /pers. B/, kurš arī to vadīja un bija apstājies uz laiku līdz piecām minūtēm tam neparedzētā vietā, lai izkrautu preci piegādes objektā. Par faktisko pārkāpuma izdarītāju Sūdzības iesniedzēja informēja pašvaldības policijas iestādi un pauda gatavību sniegt visu nepieciešamo informāciju, kas nepieciešama darbinieka saukšanai pie administratīvās atbildības.

Sūdzības iesniedzēja bija sniegusi visas nepieciešamās ziņas, lai varētu saukt pie atbildības Transportlīdzekļa vadītāju, kā tā noteic Ceļu satiksmes likuma $43.^{2}$ pants, bet Iestāde to nav ņēmusi vērā un arī nav sazinājusies ar Sūdzības iesniedzēju, lai iegūtu kādas papildus ziņas objektīvai un taisnīgai lietas izskatīšanai.

Lietā nav strīda par to, ka Transportlīdzekļa vadītājs bija klāt Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpuma fiksēšanas brīdī, jo lietā ir pievienoti notikuma vietas fotoattēli, kuros skaidri un nepārprotami saskatāms Transportlīdzekļa vadītājs /pers. B/.

Pašvaldības policijas darbinieks nenoskaidroja Transportlīdzekļa vadītāja personību, kā to paredz Likuma par policiju 12. panta 14. punkts, kā arī Iestāde Lēmumā aizbildinās ar to, ka vadītājs nav sēdējis pie Transportlīdzekļa stūres un sarunas laikā ar pašvaldības policijas darbinieku esot turpinājis izkraut preci un paziņojis, ka fiksēšot policistu rīcību. Vēlāk vadītājs esot aizbraucis no notikuma vietas, nesagaidot protokola sastādīšanu.

Sūdzības iesniedzēja bija sniegusi visas nepieciešamās ziņas, lai konkrēts Transportlīdzekļa vadītājs tiktu saukts pie administratīvās atbildības. Iestādei neskaidrību gadījumā bija iespēja pieprasīt no vadītāja paskaidrojumus, kas lietā nav ticis izdarīts.

Līdz ar to Iestāde ir nepamatoti piemērojusi Ceļu satiksmes likuma $43.^{2}$ pantu. Minētā likuma norma paredz izņēmuma kārtību pārkāpuma

fiksēšanā un lēmuma pieņemšanā ar nosacījumu, ka pārkāpums fiksēts bez transportlīdzekļa vadītāja klātbūtnes. Tā kā pašvaldības policijas darbinieks notikuma vietas fotoattēlos ir fiksējis Transportlīdzekļa vadītāju, un Lēmumā tiek norādīts, ka Transportlīdzekļa vadītājs ir aizbraucis no notikuma vietas, nesagaidot protokola sastādīšanu, tad lietā nevar būt strīds par to, ka Lēmumā atsauce uz Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} pantu izdarīta nepamatoti.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 246. un 248. pantam policijas darbiniekam bija pienākums noskaidrot Transportlīdzekļa vadītāja personību notikuma vietā un sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu vadītājam.

No lietas materiāliem, tostarp notikuma vietas fotoattēliem izriet, ka saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 2.4. apakšpunktu Transportlīdzekļa vadītājs bija veicis apstāšanos, proti, apturējis Transportlīdzekli līdz piecām minūtēm, lai izkrautu kravu, nevis atstājis Transportlīdzekli stāvēšanai. Pašvaldības policijas darbinieks ir fiksējis kravas izkraušanu un konstatējis, ka Transportlīdzeklis atstāj pārkāpuma vietu pirms protokola sastādīšanas, kas atbilst Ceļu satiksmes noteikumos sniegtajai apstāšanās definīcijai.

Tādējādi Lēmumā nepareizi kvalificēts administratīvais pārkāpums un Iestāde kļūdaini ir secinājusi, ka Transportlīdzeklis ticis novietots stāvēšanai, nevis bija veicis apstāšanos. Turklāt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10} panta pirmās daļas 5. punkts par apstāšanos uz ietves paredz divas reizes mazāku sankciju kā par stāvēšanas noteikumu pārkāpumu. Šie apstākļi norāda, ka Lēmumā nepareizi kvalificēts pārkāpums, turklāt norādīts nepareizs pie administratīvās atbildības saucamais subjekts.

Ņemot vērā minētos argumentus, Sūdzības iesniedzēja lūdz atcelt Lēmumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību.

Lietā atrodas sekojoši dokumenti: administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums; notikuma vietas fotoattēli; dienesta ziņojums; izdrukas no reģistriem; Rīgas domes Satiksmes departamenta sniegtās atbildes; izdrukas no reģistriem; informatīvie materiāli (paziņojumi).

Motīvu daļa

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, secināms, ka Lēmums atceļams daļā un taisāms spriedums par pārkāpuma kvalificēšanu atbilstoši Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa 149.^{10} panta pirmās daļas 5. punktam.

Nr. /protokola-lēmuma Nr./ norādīts, ka /datums/plkst. 10.41 /adrese/ pretim namam /adrese/ Transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai uz ietves, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 121.9. apakšpunkta prasības, par ko paredzēta administratīvā atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10} panta ceturtās daļas 5. punktā un uzliekts naudas sodu 30 EUR.

Ar Iestādes /datums/lēmumu Nr. /lēmuma Nr./ šis lēmums atstāts negrozīts.

Sūdzības iesniedzēja apstrīd minēto Lēmumu un norāda, ka pārkāpums nav pareizi kvalificēts, jo no lietā gūtajiem pierādījumiem, tostarp Lēmuma un notikuma vietas fotoattēliem izriet, ka Transportlīdzeklis bija novietots nevis stāvēšanai, bet gan bija apstājies (apstāšanās), lai izkrautu objektā piegādāto preci. Turklāt Sūdzības iesniedzēja kā Transportlīdzekļa īpašniece, apstrīdot administratīvā pārkāpuma protokolu- lēmumu Iestādē, norādīja Transportlīdzekļa vadītāju, proti, ka lietā apskatāmā notikuma laikā Transportlīdzekli vadīja AS „/pers. A/" darbinieks, ar kuru AS „/pers. A/" ir noslēgts darba līgums, bet Iestāde nepamatoti atteica anulēt uzlikto sodu. Turklāt no lietas materiāliem, tostarp notikuma vietas fotoattēliem redzams, ka Transportlīdzekļa vadītājs atradās notikuma vietā, līdz ar to pašvaldības policijas darbiniekam bija jānoskaidro Transportlīdzekļa vadītājs uz vietas, un tādējādi lietā ir nepamatoti piemērots Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} pants.

Ceļu satiksmes noteikumu 121.9. apakšpunktā noteikts, ka uz ietvēm, gājēju ceļiem, gājēju un velosipēdu ceļiem, kopīgiem gājēju un velosipēdu ceļiem, velosipēdu ceļiem un velojoslām [..]..

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 2.18. apakšpunktam ietve ir ceļa daļa, kas paredzēta gājējiem. Ietve piekļaujas brauktuvei vai ir atdalīta no tās. Tādējādi ietve ir ceļa daļa, proti, satiksmes inženierbūves elements ar noteiktu funkciju, kas primāri ir saistīta ar gājēju kustības nodrošināšanu. Ietvi raksturo gan būvniecības procesa kritēriji, gan tās funkcionālā nozīme, proti, ceļa daļa, kas paredzēta gājējiem.

No lietā gūtajiem pierādījumiem, tostarp notikuma vietas fotoattēliem redzams, ka vieta, kur atrodas Transportlīdzeklis, ir ietve un ir paredzēta gājējiem.

Ceļu satiksmes noteikumu 2.4. apakšpunktā noteikts, ka apstāšanās ir transportlīdzekļa apturēšana uz laiku, kas nepārsniedz piecas minūtes, ja tā ir nepieciešama pasažieru iekāpšanai transportlīdzeklī vai izkāpšanai no tā, kravas iekraušanai transportlīdzeklī vai izkraušanai no tā.

Savukārt šo noteikumu 2.27. apakšpunktā noteikts, ka stāvēšana ir transportlīdzekļa apturēšana, ja tā nav saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā, kā arī transportlīdzekļa apturēšana uz laiku, kas pārsniedz piecas minūtes, ja tā ir saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10} panta ceturtās daļas 5. punktā noteikta administratīvā atbildība par stāvēšanu uz ietvēm vietās, kur tas ir aizliegts, savukārt minētā kodeksa 149.^{10} panta pirmās daļas 5. punktā ir noteikta administratīvā atbildība par apstāšanos uz ietvēm, kur tas aizliegts.

Izvērtējot lietā gūtos pierādījumus un Lēmumā norādīto argumentāciju un konstatētos apstākļus, secināms, ka Iestādes Lēmums ir atceļams daļā par pārkāpuma kvalifikāciju un nosakāms, ka pārkāpums ir kvalificējams atbilstoši Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa 149.^{10} panta pirmās daļas 5. punktam.

Iestādes Lēmumā norādīts, ka „uzsākot fiksēt Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu, inspektors no fiksēja transportlīdzekli no priekšpuses un no aizmugures, fiksēšanas brīdī pie automašīnas stūres neatradās neviena persona, bet no tās sāna tika izkrautas preces. Uzsākot sarunu ar minēto personu, viņš [..] turpināja darāmo. Sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu, vadītājs patvarīgi aizbrauca no notikuma vietas".

Tādējādi Iestādes Lēmumā ietvertais notikuma faktisko apstākļu apraksts norāda, ka Transportlīdzeklis bija apstājies administratīvā pārkāpuma protokolā norādītājā vietā (uz ietves) preču izkraušanai, un arī pārkāpuma fiksēšanas laikā notika šo darbību izpilde līdz brīdim, kad vadītājs aizbrauca no notikuma vietas.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286. un 287. pantā noteiktajam Iestāde, izskatot sūdzību par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda tā likumību un pamatotību, proti, izvērtē un pārbauda lietā konstatētās ziņas, tostarp pārkāpuma izdarīšanas apstākļus. Tātad Iestāde, pārbaudot lietā konstatētos apstākļus, ir pārliecinājusies un konstatējusi to faktu esamību, kas ir norādīti Lēmumā un ko arī sūdzībā norādījusi Sūdzības iesniedzēja, proti, ka administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā norādītajā laikā un vieta Transportlīdzeklis tika apturēts preces (kravas) izkraušanai.

Iestāde Lēmumā ir konstatējusi, ka pārkāpuma fiksēšanas brīdī un līdz brīdim, kad Transportlīdzekļa vadītājs aizbrauca no notikuma vietas, no Transportlīdzekļa tika izkrauta prece.

Arī lietai pievienotajos notikuma vietas fotoattēlos redzams, ka pārkāpuma fiksēšanas laikā Transportlīdzeklim ir atvērtas sānu durvis, kas pamato Iestādes Lēmumā norādīto, ka notika preces izkraušana.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} panta regulējumam, tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, pēc savas

iniciatīvas neiegūst pierādījumus, bet izvērtē tās ziņas, kas iegūtas lietā un konstatētas Iestādes Lēmumā.

Ņemot vērā šos apstākļus un minētā kodeksa 286. un 287. panta regulējumu, secināms, ka Iestāde Lēmumā norādītās ziņas ir pārbaudījusi un izvērtējusi un tās atbilst notikuma faktiskajiem apstākļiem, kurus sūdzībā norādījusi arī Sūdzības iesniedzēja (pārkāpuma fiksēšanas brīdī tika veikta preču (kravas) izkraušana no Transportlīdzekļa).

Ņemot vērā Lēmumā norādītos notikuma apstākļus un lietai pievienotos notikuma vietas fotoattēlus, secināms, ka pārkāpuma fiksēšanas laikā notika preču izkraušana no Transportlīdzekļa (nav izšķirošas nozīmes tam, vai to veica Transportlīdzekļa vadītājs vai kāda cita persona) līdz brīdim, kad Transportlīdzekļa vadītājs aizbrauca no notikuma vietas. Tātad ir konstatējama Transportlīdzekļa apturēšana uz laiku, lai izkrautu preces (kravu).

Kaut arī lietā nav fiksēts konkrēts laiks, cik ilgi Transportlīdzeklis notikuma vietā tika apturēts, tomēr, ņemot vērā Lēmumā norādīto, ka pārkāpuma fiksēšanas laikā līdz brīdim, kad Transportlīdzekļa vadītājs aizbrauca no notikuma vietas, nesagaidot administratīvā pārkāpuma protokolu, notika preces izkraušana, tad secināms, ka Transportlīdzeklis bija apturēts uz laiku, kas nepārsniedz piecas minūtes.

Turklāt apstāklis, ka lietā nav fiksēts konkrēts Transportlīdzekļa apturēšanas laiks, nevar radīt personai nelabvēlīgas sekas un prezumējams, ka šaubas ir tulkojamas par labu indivīdam (*in dubio pro civis* princips), ka Transportlīdzekļa apturēšana notikuma vietā nebija ilgāka par piecām minūtēm, kas kopumā ar Lēmumā norādītajiem apstākļiem, ka Transportlīdzeklis bija apstājies uz ietves, kur tas nav atļauts, atbilst pārkāpuma kvalifikācijai atbilstoši Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa 149.^{10} panta pirmās daļas 5. punktam.

Konkrētajā gadījumā nav nozīmes Lēmumā noradītajiem apstākļiem, ka Transportlīdzeklis traucēja vai varēja traucēt citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, tostarp gājējiem, jo ne Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10} panta ceturtās daļas 5. punktā, ne minētā kodeksa 149.^{10} panta pirmās daļas 5. punktā nav paredzēta šāda pārkāpumu kvalificējoša pazīme, ko būtu nepieciešams konstatēt. Turklāt administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā nav norādes par šādu apstākļu faktisku esamību.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 3. un 4. punktā noteikts, ka rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem, proti, atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu, kā arī groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Ņemot vērā minētos argumentus un izvērtējot lietā gūtās ziņas kopumā, secināms, ka Iestādes Lēmums ir atceļams daļā un pārkāpums kvalificējams atbilstoši Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa 149.^{10} panta pirmās daļas 5. punktam, uzliekot naudas sodu 15 EUR apmērā.

Šāda pārkāpuma juridiskā pārkvalifikācija un soda piemērošana ir pieļaujama, jo tas nerada nelabvēlīgāku sekas salīdzinājumā ar sākotnēji konstatēto pārkāpumu, jo soda sankcija ir vieglāka salīdzinājumā ar sākotnēji kvalificēto pārkāpumu, savukārt pārkāpums attiecināms uz to pašu pārkāpumu objektu un ietverts tajā pašā pantā (apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšana) kā sākotnēji kvalificētais pārkāpums.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka lietā ir nepamatoti piemērots Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} panta regulējums. No lietas materiāliem redzams, ka Transportlīdzekļa vadītājs atradās notikuma vietā, līdz ar to pašvaldības policijas darbiniekam bija jānoskaidro Transportlīdzekļa vadītājs uz vietas.

Ceļu satiksmes likumā ir ietvertas speciālās, savukārt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā – vispārējās tiesību normas. Ceļu satiksmes likumā likumdevējs ir noteicis no vispārējā regulējuma (Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss) atšķirīgu kārtību, kas attiecas uz transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu.

Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} panta pirmajā daļā noteikts, ka administratīvo sodu par apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpumu, ja tas konstatēts bez transportlīdzekļa vadītāja klātbūtnes, piemēro transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītajam turētājam vai, ja turētājs nav norādīts vai transportlīdzeklis noņemts no uzskaites, — transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam).

Savukārt minētā panta ceturtajā un piektajā daļā noteikts, ja pārkāpti apstāšanās vai stāvēšanas noteikumi, [..] personas, kuras ir tiesīgas sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu un uzlikt sodu, sastāda protokolu-lēmumu. Ja laikā, kad tiek konstatēts transportlīdzekļa apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpums, transportlīdzekļa vadītājs ierodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, soda uzlikšanas kārtība nemainās un tiek sastādīts protokols-lēmums.

Ņemot vērā lietā konstatētos apstākļus, secināms, ka administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums ir pamatoti sastādīts atbilstoši minēto tiesību normu prasībām, jo Transportlīdzekļa vadītāju notikuma vietā noskaidrot neizdevās, proti, kā norādīts Iestādes Lēmumā, tad Transportlīdzekļa vadītājs patvarīgi aizbrauca no notikuma vietas. Turklāt neatkarīgi no tā, vai transportlīdzekļa vadītājs notikuma vietā ierodas, kad tiek/ir konstatēts (fiksēts) pārkāpums, tas nemaina administratīvā pārkāpuma protokola-lēmuma sastādīšanas kārtību atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} panta piektajai daļai.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} panta regulējumam, apstrīdot administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Iestādē, norādīja Transportlīdzekļa vadītāju, proti, to, ka lietā apskatāmā notikuma laikā Transportlīdzekli vadīja AS „/pers. A/" darbinieks, norādot tā konkrētus datus un pievienojot lietai darba līgumu.

Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} panta trešās daļas 2. punktā noteikts, ka administratīvo sodu par apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpumu šā panta pirmajā daļā minētajai personai nepiemēro, ja šī persona norāda personu, kura pārkāpuma izdarīšanas brīdī bija transportlīdzekļa vadītājs (norādot attiecīgo personu identificējošos datus), kā arī iesniedz šo faktu apliecinošus pierādījumus.

Minētā likuma panta astotajā un devītajā daļā noteikts, ja šā panta pirmajā daļā minētā persona pārkāpuma izdarīšanas brīdī nav bijusi transportlīdzekļa vadītājs, tā, pārsūdzot augstākā iestādē lēmumu par administratīvā soda piemērošanu, sūdzībā norāda personu, kura pārkāpuma izdarīšanas brīdī bija transportlīdzekļa vadītājs. Šādā gadījumā sūdzībā norāda attiecīgās personas identificējošos datus [..] un sūdzībai pievieno pierādījumus, kas apliecina, ka šī persona pārkāpuma izdarīšanas brīdī bija transportlīdzekļa vadītājs. Ja iesniegtie pierādījumi apliecina, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī transportlīdzekļa vadītājs bija [..] norādītais transportlīdzekļa vadītājs, augstāka iestāde atceļ lēmumu par administratīvā soda piemērošanu šā panta pirmajā daļā minētajai personai un pieņem lēmumu par tā piemērošanu transportlīdzekļa vadītājam.

Tādējādi no minētajām tiesību normām izriet, ka gadījumā, ja transportlīdzekļa stāvēšanas vai apstāšanās noteikumu pārkāpums tiek fiksēts atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} pantā noteiktajam speciālajam regulējumam, tad tieši transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam) ir jāiesniedz policijas iestādei gan ziņas par transportlīdzekļa vadītāju, gan arī ir jāiesniedz pierādījumi par to, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī tieši norādītā persona ir bijusi transportlīdzekļa vadītājs.

Tikai tad, ja iesniegtās ziņas un pierādījumi ir pietiekami un tie pamati apliecina, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī transportlīdzekļa vadītājs bija transportlīdzekļa īpašnieka (valdītāja) norādītais vadītājs, augstāka iestāde atceļ lēmumu par administratīvā soda piemērošanu transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam) un pieņem lēmumu par tā piemērošanu transportlīdzekļa vadītājam.

Šo pierādījumu pietiekama esamība ir būtisks nosacījums tam, lai kādu personu sauktu pie administratīvās atbildības, jo tas ir saistāms ar personas pamattiesību un vispārējo tiesību principu ievērošanu, proti, pierādījumu pietiekamība personas vainas konstatēšanai ir pamats tiesiska nolēmuma pieņemšanai, jo tikai gadījumos, kad personas vaina ir pilnībā pierādīta, tai var tikt piemērots sods.

Konkrētajā gadījumā Iestāde ir pamatoti secinājusi, ka Sūdzības iesniedzējas sniegtās ziņas nav pietiekamas, lai konstatētu, ka lietā apskatāmā

pārkāpuma izdarīšanas laikā Transportlīdzekļa vadītājs bija Sūdzības iesniedzēja norādītā persona.

Kaut arī Sūdzības iesniedzēja ir norādījusi iespējamā Transportlīdzekļa vadītāja personas datus, proti, norādot, ka Transportlīdzekli vadīja AS „/pers. A/" darbinieks, pievienojot darba līgumu, tomēr šīs ziņas nav pietiekamas, lai konstatētu, ka administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā norādītajā laikā Transportlīdzekli vadīja tieši šī persona.

Darba līgums pats par sevi neapliecina to faktu, ka lietā apskatāmā notikuma laikā Transportlīdzekli vadīja AS „/pers. A/" darbinieks. Darba līgums nesatur norādi, ka darbinieks darba pienākumu izpildē (transportlīdzekļa vadītājs) izmanto tieši lietā norādīto Transportlīdzekli. Lietā nav iesniegti pierādījumi, piemēram, darba uzdevuma izpildes rīkojums vai Transportlīdzekļa pieņemšanas un nodošanas akts konkrēta darba uzdevuma izpildei, kas apliecinātu, ka lietā apskatāmā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā Transportlīdzekli vadīja konkrēta persona.

Turklāt, iesniedzot sūdzību augstākā iestādē, tai netika pievienots minētais darba līgums, kā to noteic Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} panta astotā daļa.

Kā izriet no lietā gūtajām ziņām, tad Transportlīdzekļa vadītājs no notikuma vietas patvarīgi aizbrauca, kas tādējādi nedeva iespēju konkretizēt Transportlīdzekļa vadītāja datus notikuma vietā, kā tas norādīts Lēmums.

Arī administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā, pārbaudot Sūdzības iesniedzējas sniegtās ziņas un aicinot Sūdzības iesniedzējas norādīto personu ierasties pašvaldības policijas iestādē, tā neieradās un neiesniedza nekādas paskaidrojumus ne par neierašanās iemesliem, ne par lietā apskatāmo notikumu un tā apstākļiem.

Līdz ar to secināms, ka Iestāde pamatoti ir piemērojusi Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} panta normas un šajā daļā nepastāv pamats Lēmuma atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 3. un 4. punktu, 289.^{6}, 289.^{13} pantu, tiesa

nosprieda

atcelt daļā Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieka /datums/lēmumu Nr. /lēmuma Nr./ (/datums/administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr. /protokola-lēmuma Nr./) un konstatēt, ka /datums/administratīvā pārkāpuma protokols-lēmumā Nr. /protokola-lēmuma Nr./fiksētais pārkāpums ir kvalificējams atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10} panta pirmās daļas 5. punktam, uzliekot naudas sodu 15 EUR (piecpadsmit *euro*) apmērā.

Pārējā daļā Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieka /datums/lēmumu Nr. /lēmuma Nr./ atstāt negrozītu.

Spriedums pieejams 2018. gada 29. martā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Tiesnese S.Groza